

Frontkjempere i Karelen

Norske frivilliges skjebne

*Av Jorma Inki,
Finlands
ambassadør*

Ole Ludvig Nymoen skrev i Aftenposten 26.6. i artikkelen «120 nordmenn falt på to døgn» hvordan «over ett tusen nordmenn deltok som frivillige i fortsettelseskrigen frem til den finske kapitulasjon i september 1944».

Finland har ikke kapitulert noen sinne. Under den omfattende sovjetiske sommeroffensiven på Karelske nes i juni 1944 krevde Sovjetunionen vitterlig av Finland betingelsesløs kapitulasjon som forutsetning for våpenstillstand. Finland kunne imidlertid ikke gå med på dette, og kjempet videre. Offensiven stanset først i Viborgs vestre forsteder, og hele fronten ble stabilisert etter harde kamper. Etter som den finske motstand ikke var brutt sammen, dro Stalin i august sin slutning av dette og avtalte ildopphør 4.-5.9. 1944. Avtalen inneholdt omtrent de vilkår som senere ble forsterket av de allierte i den fredsavtalen som ble undertegnet i Paris i 1947.

Etter våpenhvilen dro den finske forsvarsmakt til den nye grensen og påtok seg å fordrive de tyske troppene fra det finske Lappland. Det samme gjaldt naturligvis også for de norske frivillige som ennå fantes i de tyske militære rekker.

De norske frivilliges skjebne var tragisk. Disse unge menn hadde latt seg verve av tyskerne for å hjelpe Finland til å få revansj etter vinterkrigen. Mange av dem mistet livet langt øst for Finlands territorium, og de som overlevde, måtte til slutt finne seg i en militær konfrontasjon med det land de hadde hatt til hensikt å forsvare.